

Vljudno vas vabimo na otvoritev
razstave ilustracij Damijana Stepančiča,
ki bo v četrtek, 6. marca 2003, ob 20. uri.

Razstavo je pripravila revija Emzin.

You are kindly invited to attend
the illustration exhibition by Damijan Stepančič.
The exhibition opening will take place on Thursday,
March 6, 2003 at 8 p.m.

The Exhibition has been organized
by Emzin – Arts Magazine.

Galerija Avla NLB, Trg republike 2, Ljubljana
6. marec – 11. april 2003

Damijan Stepančič

Razstava ilustracij

produkcija: revija Emzin, tisk: Tiskarna Hren

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Galerija Avla NLB, Trg republike 2, 1520 Ljubljana
<http://www.nlb.si/galerija>
koordinacija izvedbe razstav: Miranda Južnič, telefon: (01) 2000 871

Galerija Avla NLB

Damijan Stepančić

Rodil se je 22. maja 1969 v Ljubljani. Po Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani je nadaljeval študij na Akademiji za likovno umetnost, smer oblikovanje. Ob spoznanju, da mu pri soočanju s temeljnimi likovnimi problemi bolj ustreza klasični pristop, se je leta 1991,

po zaključenih dveh letnikih oblikovanja, odločil za študij na slikarskem oddelku, kjer je leta 1996 tudi diplomiral pri prof. Gustavu Gnamušu s ciklusom slik *Štirje elementi* ter prof. Marku Uršiču s filozofsko-teoretično razpravo *Alkimisti in slikarji*. Od takrat se posebej aktivno

posveča mladinski knjižni ilustraciji, vse več sodeluje tudi s periodičnim tiskom, tako mladinskim (*PIL, PILplus*) kot ostalim (*Albert, Playboy, Nova*). Poleg slikarstva goji še sorodne zvrsti: strip, animacijo in lutke. Na izraznost ilustracij očitno vplivajo slikarske veščine, od

podlaganja barv in kompozicije do velikosti formatov, kar je v skladu z avtorjevim prepričanjem, da gresta slikarstvo in ilustracija z roko v roki. Doslej je ilustriral preko dvajset knjig in učbenikov, večinoma za Mladinsko knjigo, ter pripravil sedem samostojnih

razstav s področja ilustracije. Za svoje delo je bil v letih 1999 in 2002 nagrajen na Bienalu ilustracije v Ljubljani, kot svobodnemu umetniku pa mu največ pomeni uresničitev prve samostojne avtorske slikanice.

3.

duhcev, odraščanje malega izraelskega dečka, ki mu je vojna vzela očeta. Našli bomo stripe in likovno premišljevanje o smrti, našli utrinek iz življenja kokakole in zgodbe pravniških nasvetov. Vse to in še marsikaj – od knjig do revij. Ob koncu tegale zapisa pa premišljujem, kako zanimivo bi bilo vedeti, kakšne zgodbe bo v vsakem od nas izpisala kakšna od Stepančičevih ilustracij z razstave. In še bolj zanimivo bi bilo vedeti, kaj bo ostalo v spominu po letih, če se zdaj lotimo listanja in pregledovanja kakšne od knjig, ki jih je ilustriral Damijan. Če bo ostala cela podoba ali če bo ostalo vzdušje, ki ga pripovedujejo ilustracije, potem je z njimi dosegel svoj namen.

Peter Svetina

2.

4.

5.

Dela:
Na naslovni strani (detajla):
1 in 2 *Mlečna čokolada in druge detektivske zgodbe*, Peter Svetina, založba Educy, 2002

Na zadnji strani (detajla):
1 in 2 *Duhec Motimir*, Bina Štampe Žmavc, Mohorjeva družba, 2002

Desno:
1 *Šport*, revija *PIL*, Mladinska knjiga, 2001
2 *Televizija*, učbenik *Družba*, 2002
3 *Albertina*, revija *Albert*, Mladinska knjiga, 2002
4 *Coca-cola*, revija *Playboy*, 2002
5 *Ko pride smrt*, VŠ, revija *PIL*, Mladinska knjiga, 2002

Sedela sva v dnevni sobi na tleh. Za mizo se je igral Orlando, risal je, Lucija je premišljevala, ali naj pospravi skodelice in krožnik peciva z mize ali naj še malo posedi. Pita iz naribanih jabolk in zmletih orehov je bila res odlična. Pred nama na tepihu je ležal zajeten šop potiskanih listov. Prelom antologije balad in romanc. Končno lahko izbereva pesmi, ki jih bo Stipe ilustriral. Listam in obnavljam zgodbe, na hitro poskušam ustvariti približek vzdušja, opisanega v pesmi, da bi dobil Stipe vsaj približno predstavo o njej. Prešernov *Sveti Senan*. Mladenka se po brodolomu zateče na otok. Ko vsa premočena in prezeblja zleze iz vode, se na obali sreča s puščavnikom. In tu je tista ljubka podoba: "dve skal'ci vzdiguje strah prsi mokré. / Senánus je zmoten, se d'jat' kam ne ve." Lucija se zasmee, Orlando pa pridirja od mize k nama. "Kje je? Kje to vidita?" Listava. Župančičevega *Starega Kiša*. Srhljiv dramski prizor. Monolog starčka, ki se mu je od hudega zmračil um in v beli mačici na pragu prepozna svojega umrlega otročička ... Orlando spet priteče od mize k nama. Spet zagleda samo z besedilom potiskane strani. Kasneje sem premišljeval, od kod ta moč zgodbe, da potegne osemletnega dečka proč od igranja. Ni moglo biti drugega kot to, da so mu besede naslikale v domišljijo tako živo podobo, da jo je hotel preveriti še v živo, s papirja. In ta podoba ni drugega kot ilustracija. Tekst jo je priklical v življenje, z njim vred in ob njem obstaja. Prav zanimivo bo, ko bo Orlando čez kak mesec gledal očetove ilustracije. Brez besedila. Kakšne zgodbe mu bodo takrat ilustracije izpisovale v domišljijo? In kakšne zgodbe sploh lahko izpisuje ilustracija? Če se ozremo po ilustracijah Damijana Stepančiča, bomo našli tam grozljivko iz Strahovskega dola, detektivske primere Egona Češarka pa Lovrencija Pipa, skrivno in očitno življenje